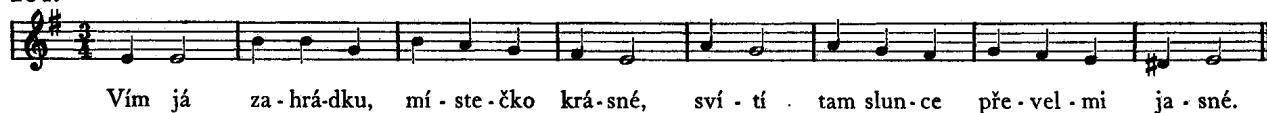

78. ZAHŘADA BOŽÍ

164.

Vím já zahrádku, místečko krásné,
svítí tam slunce převelmi jasné.

Pravda a víra, láska, pokora,
do té zahrádky dvěře odvírá.

Ach, Bože, komu ráčíš to dáti,
ve tvé zahrádce slávy dojíti.

Zde člověk dychtí po světské slávě,
a zítra již má hrob na hřbitově.

Zde pyšní lidé ve zlatě chodí,
zítra je červi a žaby snědí.

Já nežádám víc světské rozkoše,
žádám já vidět Pána Ježíše.

V tom věčném ráji, kde starci hrají,
andělé pěkně písňe zpívají.

Raduj se, duše, a buď veselá,
tvého zde bydla je chvilka malá.

Budeš-li stále zde bojovati,
chce ti Bůh za to korunu dáti.